

SLOVENE.

Političen list za slovenski narod.

Pe pošti prejemani velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejemani, velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Marčnino in oznanila (inserate) prejema upravništvo in ekspedicija v „Katol. Tiskarni“ Vodnikove ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 145.

V Ljubljani, v torek 27. junija 1893.

Letnik XXI.

Res croaticae.

S Hrvatskega.

Koncem lanskega leta obhajal je reški župan Giotta 20letnico svojega županovanja. Po mestu je vihralo nekaj zastav mažarske in italijanske baže. Isti dan je bil prvi slovesni obed; drugi pa nekaj pozneje. Tudi banketovanje ni izostalo. Želja Vašega dopisnika gledé premnogih revežev in ubožcev se, — žalibog! — ni izpolnila! Na te se ni prav nič mislilo. Gospodje, ki sedé na kuruličnih stolih, nimajo srca za pomanjkanje trpečih; oni gledajo le na to, da je prav njim in njihovim somišljenikom, vse drugo je njim deveta briga. Ogromne davke nakladati, pa še zraven milijone na posojilo jemati, morje iz gole baharije zasipavati, mažarizem in italijanizem širiti, razkošno živeti, i. t. d., — to je njih poklic, to njih naloga. Kakor čujemo, imajo ti gospodje tudi zelo kosmato vest. Jako razsipno neki ravnaajo z denarjem, izprešanim iz krvavih rok ubožega prebivalstva; no, pa vse gre „sub auspiciis madiarieis“.

Vse to jasno priča, da je stanje v tem mestu nernosljivo. Po pristni „nagodbi“ je Reka hrvaško mesto. — Nagodbo so pa Mažari pozneje popačili. Stavek, govoreč o tem mestu, so zbrisali in zapisali, da to vprašanje, čegava je Reka, še ni rešeno. In tako so se nepostavno polastili tega mesta. — Pa koliko je v Reki hrvaškega? Edino gimnazija, čitalnica in Jelačićev pešpolk. Gimnazijo mislijo o prvi ugodni priliki potisniti na Sušak, kakor so pred nekaj leti „kotarski sud“ v Bakar, hrvaški polk pa nadomestiti z mažarskim. Še to sanjarijo imajo, da bi ločili svojo župno cerkev od senjske biskopije in napravili mažarsko opatijo. Hudo jih namreč boli, da so gg. kapelani zavedni Hrvatje in da tudi v svojem jeziku propovedujejo. Ni jim dovolj, da so nam vzeli mesto; oni hočejo na vsaki način še zatreči zadnji sled slovanstva in posrečilo se jim bode. Veliki davki, odtujevanje mladine, razširjanje maža-

rizma, vse to jim dobro služi v dosego njih namena. Ni ga pa moža, kateri bi se zoper to oglasil na merodajnem mestu. Tužna majka!

Isto žalostno stanje opazamo pa tudi v celi naši domovini. Mažarizem je razgrnil svojo mrežo po vsej naši zemlji. On ima popolnoma v rokah krmilo; on je pri nas neomejen gospodar. Njegovo geslo se glasi kakor Lutrovo: „Sic volo! Sic iubeo!“ Močnejši naj tlači slabejšega! In to geslo izvršuje z največjo neusmiljenostjo in brezobzirnostjo.

V to svrhu mu mora vse služiti, da celó cerkvena dobra, katera oddajajo večinoma naši neprijatelji. Strmeti pa moramo, gledajoč, kako ostudna mažaronska politika se goni pri tem. Tu se ne gleda ne na vrednost, ne na sposobnost, temuč edino le na mažaronstvo. In čim večji mažaron je prosilec, tem boljšo službo dobi. Iz tega razvidi vsak, kakšne pastirje dobiva naš dobri narod.

Pa tudi simonija igra svojo vlogo. „Ti meni glas, jaz Tebi samostojno službo“, to je geslo naših grobokopov. In da je s tem veliko poklicanih zadovoljnih, kaže vsakdanja žalostna skušnja. Pa tudi to se trpi.

Da bi se pa spolnjevale patronatske dolžnosti, o tem ni govora. No, če je dotični župnik z duhom in telesom mažaron, popravlja se mu cerkev in stanovanje, on dobi vse, kar le hoče, tudi obilno podporo za nepotrebnosti. Ako se pa zaveda svojih dolžnostij do Boga in do naroda, ne popravi se mu ne cerkev ne župnišče, pa makar se tudi vse poruši in podere. V dokaz te trditve naj navedem le nekaj faktov.

V Staremgradu v senjski škofiji se je v tem letu podrla cerkev. — To je le pri nas mogoče. — Duhovni pastir I. Turina je prosil, naj se sežida nova cerkev, da bo imelo ljudstvo čim prej službo božjo. Toda njegov glas je bil klic „vpiljočega v puščavi“. Vender za časa deželnozborskih volitev je dobil častno besedo za obljubo, da se bo zgradila nova hiša božja, pa le pod tem pogojem, če bo gla-

soval za mažaronskega kandidata. Zavedni gospod ni tega storil, zato mora še zdaj službo božjo opravljati v svojem bivališču.

V Zlobinu v isti škofiji je župnišče takšno, da ne more v njem prebivati dušni pastir, kakor je to potrdila sama vladna komisija. Ali vlada ga noče popraviti; zato biva župnik ne v župniji, temuč na Sušaku, dve uri daleč. Od svojih pičlih dohodkov si mora sam v mestu plačevati drago stanovanje in še železnico sem in tja — tri postaje daleč — kedar se pelje uradno k svoji čedi. — To so res idilične razmere! — Lahko si mislite, kakšno je to pastirovanje, uradovanje i. t. d.; kake se spolnujejo cerkvene določbe, ki strogo zahtevajo materialno in moralno prisotnost samostojnega dušnega pastirja pri vernih. Vse to se pa gudi zato, ker se g. Josip Polić slepo ne klanja mažarstvu. Ker ni mogel več prenašati te vladne krivičnosti, je pustil župnijo ter si poiskal zavetje drugod.

V Mrkopalju v isti vladikovini je župnišče tako razdrto v podstrešju, da morajo v njem stanujoči ob dežju zbrati vse posode ter jih po sobah razstaviti, da se vanje steka voda; s tem zaprečujejo, da nimajo po noči „obergusa“ in pa da jim je zjutraj mogoče priti iz spalnice brez kneipovanja. Pa se nič ne stori za popravo hiše zato, ker župnik Lorbek vselej glasuje po svoji vesti za opozicijo. S takimi sredstvi hočejo pri nas zavedne duhovnike terorizirati in pomažaroniti. Pri nas je torej mažaronstvo več, kakor večni blagor naroda. Tako se godi katoliški cerkvi, ako je oklepa v svoje verige toliko hvalisani „izrecno-narodni temelj!“ Denar pa, kateri se dobiva iz cerkvenih šum, obrača se le v razširjenje mažaronstva.

Kedor pa kot patron ne spolnuje svojih patronatskih dolžnostij, zgubi tudi „ius patronatus“; ali ni ga za to poklicanega moža, kateri bi pri nas to povedal.

Kaj pa, ko bi se potožili svojemu ministru, svojim državnim in deželnim poslancem? No, tu bi

LISTEK.

Josip Réseľj.

(Spominska črtica ob 100letnici njega rojstva.)
(Konec.)

Kaj pa Ljubljana? Na našem grobišču počiva torej Reselj. Grob njegov je na starem grobišču ob desni strani tik zidu, sredi mnogo dragocenih rakev in spomenikov čelnejših rodbin in meščanov ljubljanskih. Nad gomilo popenja se steber od temnosivkastega mramorja, stoječ na štirioglatem podstavku od sličnega kamena. Stebre krasí pozlačeno sidro, ovito z hrastovo vejico. Podstave ima nastopni napis v nemškem jeziku: „Josip Réseľj, c. kr. gozdarski intendant pri namorništvu, izumitelj parobrodne vijaka, poroj. v Hrudimu 1793, umrl v Ljubljani 10. oktobra 1857.“ Pod tem pak napis: „Iz spoštovanja do ženjalnega logarja in izumitelja bil je ta spomenik obnovljen l. 1879 od sodrugov njegovega poklica v državnem društvu avstrijskih gozdarjev“. Spomenik je ograjen z vkusno železno ograjo.

Mestna občina ljubljanskega mesta proslavila je Réseľjev spomin s tem, da je naslala prostoru pred mesarskim mostom — med Levčevo in Velkovrhovo hišo — ime: „Réseľjev trg“, in ulici, ki vede od

južnega kolodvora do mesarskega mostu preko c. kr. vodnice „Réseľjeva cesta“ — jedna najlepših in najzložnejših ulic ljubljanskih.

Najlepši čin pristne, iskrene rodoljubne proslave se je izvršil pa na ljubljanskem grobišču povodom 25letnice ljubljanskega „Sokola“ in ob prihodu čeških „Sokolov“ v našo stolnico. Skoro vsakemu udeležencu je izvestno še v živem spominu jutro dne 8. septembra l. 1888. Po 8. uri zbrali so se češki Sokoli in drugi češki izletniki, gospodje in gospe, ki so spremili Sokole do Ljubljane, v čitalnici ljubljanski. Odtodi so spremili 80 čeških Sokolov s vihrajočimi zastavami: trobentaška godba kraljevo-graškega „Sokola“, odposlanstvo ljub. „Sokola“ in mnogobrojna množica, razvrščena v čete, na groblje k sv. Krištofu, kjer počiva hrudimski rojak Josip Réseľj.

Ko vsi prikorakajo do njega gomile, razpostavijo se pred spomenikom, član hrudimskega „Sokola“ in urednik listu „Český Východ“, g. Jos. Tomše položi na gomilo slavnega rojaka iz Hrudima seboj prineseni krasen in dragocen venec iz narodnih vizitnic, s trakovi v mestnih bojah in napisom: „Město Chrudim — Svěmu rodáku“. Vizitnice so pripeli vsi mestni zastopniki in občinski svét, društvo „Sokol“, delavsko društvo „Bessl“, uredništvo in upravništvo listu „Český Východ“.

Na to je govoril vrednik g. Tomše nastopni nagrobni češki govor:

„Dragi bratje! Velecenjene dame in gospodje! Doletela me je osebná čast, da imenom svojega rodišča, staroslavne hrudimske občine, položim ta lavorov venec iz narodnih vizitnic na gomilo po širnih deželah avstrijskega cesarstva in povsodi ondi, kjer pluska morje, proslavljenega hrudimskega rojaka. Narod, ki ne časti spomina velikanov svojih, sam vreden ni časti. Toda češki narod časti svoje slavne može i na daljnem tujem, to dokazuje prihod Vaš na ta blagoslovljeni kraj. Dasi je po noči izginila beseda iz Réseľjevega spomenika, ki diči prostor pred politehniko na Dunaju, da je bil slavní ta izumitelj rodóm Čeh, — ponosna zavest, da je bil Čeh, nikdar ne zgine iz src njega rojakov. (Vyborně!) Zahvaljujem Vas imenom hrudimske občine, bratje, in vse, ki ste hkrati prispeli k tej proslavi hrudimskega rojaka danes s svojo prisotnostjo, ter kličem nevenljivemu spominu slavnega Čeha-Hrudimana, Josipa Réseľja, „slava!“ in gostoljubni, krasni beli Ljubljaní, v čegar svetem naročajo, v zemlji slovanski, počivajo telesni njega ostanki, sokolski „Na zdar!“

Po teh besedah zaurili so po ljubljanskem svetem polju gromoviti klici: „Slava!“ in „Na zdar!“ Na to se odkrijejo vsi prisotni in zapojó, ginjeni

še le pravo zadeli! Ti možje bi enoglasno glasovali in podpisali našo smrtno obsodbo in naš časen in večen pogin, ko bi le to kateri Mažar predlagal v Pešti ali grobokop v saboru. Vsi ti junaki so voljeni na program: „Vse za Mažare, mažarone, liberalizem in žep“. Torej tudi tu ni za enkrat nič.

Mi si ne moremo prav nič pomagati. Grobokop je „factotum“; njemu se mora vse klanjati, vse pokoriti. Kdor stopi pod njegovo zastavo, je nedotakljiv, pa naj bode: brezverec, bogatajec, heretik, odpadnik, nemoralen, poligamist i. t. d. Kdor pozna vse njegove pristaše, velike župane, župane, etc. etc. in njih epikurejično življenje; kdor pozna osebe, ki so se ločile od svojih soprog, temu se mora vse ognusiti in pristuditi. Naš „kultusšef“ dr. Izidorij Kršnjavi je že več let izobčen zaradi dvoboja s Starčevićem. Ta se je spravil s cerkvijo, a oni ne. In vender je še zmirom „kultusšef“. (Dalje sledi.)

Davčna preosnova.

(Dalje.)

8. Komisija za prihodninski davek.

Osební prihodninski davek prisojevale bodo posebne komisije in sicer okrajne in deželne, ki bodo veljale kot prizivne oblasti.

Vsaka okrajna prisojevalna ali cenilna komisija ima načelnika in 4 do 8 članov, kakor odloči finančni minister, ki tudi zbira ali imenuje načelnika in polovico odbornikov; drugo polovico pa izvolijo osebnemu davku podvržene osebe. K izvolitvi teh poslednjih odbornikov se pokličejo občinski župani, v mestih z več kot 10.000 prebivalci izvoli te odbornike celi mestni občinski odbor in se ima ozirati na to, da so izvoljeni zastopniki iz vsakatega volilnega razreda, torej da dobé zastopnike svoje mali, srednji in veliki davkoplačevalci.

V deželno komisijo pa izvoli polovico članov finančni minister, drugo polovico pa deželni zbor iz vrste davkoplačevalcev.

Izvolitev velja za dobo 4 let.

Komisije sestavijo seznamek ali register onih oseb, ki so dolžne plačevati osebni davek. Zopet bo jako sitna dolžnost naložena hišnemu gospodarju, ki bo moral izkazati število vseh v njegovi hiši stanujočih oseb in strank z napovedbo hišne najemščine, pa tudi z napovedbo pri dotični stranki stanujočih oseb in hkrati popisati, kaj so te osebe!

Vsaka oseba mora v predpisani dobi podati svojo napovedbo o vseh svojih raznovrstnih dohodkih, pisмено ali ustno.

Silno nadležna bo ta dolžnost in žeteti je le, da bi finančni minister pogostoma delil olajšave, oziroma oprostitve od polaganja napovedb, kakor mu to dopušča § 238., ki veli, da se morejo od napovedbe oprostiti osebe, ki nimajo nad 1000 glđ. čistega osebnega dohodka.

Posamezne napovedbe vredi davčni urad in jih izroči davčni komisiji, katera vse presojuje in potem odmeri osebni davek.

Za slučaj, da dotična oseba ni podala jasne napovedbe ter sploh ni mogoče najti zanesljivih podatkov, opravičena je presojevalna komisija po

ob Resljevi gomili, češko himno: „Kde domov muj.“ Bila je to prva in največja proslava, s kojo so osebno počastili Čehi Resljev spomin.

Genijalnost in nedostatek — kako često se družita! Nehoté se duh zamisli v davne dōbe, in na stotine slavnih imen mi prihaja v spomin, imena, s kojimi je bila spojena največja ženijalnost z nepopisno bēdo. Kaj je pisal pesnik o Keplerju? — „So hoch war noch kein Sterbling gestiegen, wie Kepler stieg — und starb in Hungersnoth!“ Taka je usoda na svetu, da je pot do slave velikih pisateljev, umeteljnīkov in učenjakov posuta z nedostatom in različnimi trpkostmi.

Prorok ni bil še nikdo v domovini svoji! Tudi Reselj je moral skusiti grenkobo tega veka. Nehvaležni so bili tvoji sodobniki. Mestu časti in slave žel si preganjanje, zavist; prijatelji tvoji so te izdali; vzeti so ti hoteli, česar si izumil, da, vzeli celó i pošteno slovansko ime! Toda potomeci so poplačali, kar so grešili proti tebi sodobniki tvoji. Svetleje in veličastneje, nego kedaj, blesti ob tvoji stoletnici, o Reselj, plod tvojega uma in spomin! Spij sladko v zemlji slovanski, na ljubljanskem groblju, med mnogimi tebi sličnimi slovanskimi brati, spi sladko, mirno, spomin tvoj živi i v sreih Slovencev! Ant. Sušnik.

§ 249. približno oceniti dotično osebo in sicer na podlagi njegovega stanovanja in drugih zunanjih znakov, n. pr. ali ima svoje strežnike, kočijo itd.

Proti odmerilu pritožiti se more dotična oseba na deželno komisijo.

Omenil sem, da se bo komisija pri prisojevanju ozirala na velikost in kakovost stanovanja. Vendar tudi to ne bo nikdar zanesljivo znamenje dejanjskega premoženja, ker marsikateri bogatin-skopuh živi vzlic velikemu premoženju v silno priprostem stanovanju, marsikateri manj imovit pa si privošči lepo, zdravo stanovanje, ker razven tega nima nikakega drugega posebnega razvedrila. Tudi ne bo to vedno zagadel zadostno znamenje, ker si oče mnogih otrok često najame večje stanovanje zaradi otrok, da imajo zdravo stanovanje, od katerega je toliko zavisno njihovo zdravje.

Vlada je izdelala v to presojevanje tudi posebno sestavo, po kateri se bosta komisiji imele ravnati. Po tej sestavi ima veljati, da oni, ki plačuje na leto stanarine do 500 glđ., ima vsaj 6krat toliko dohodkov, torej 3000 glđ.; nad 500 glđ. do 1000 glđ. 7krat, pri stanarini od 1000 glđ. do 2000 glđ. 8krat, nad 2000 glđ. stanarine 10krat toliko od celokupnega dohodka. Za velika mesta, in sicer za Dunaj je manjše merilo, ker pri stanarini 500 glđ. se računi 4kratni, pri stanarini 1000 glđ. se računi le 5kratni povisek itd.

Prav tako se bo imela komisija pri odmerjevanju, oziroma pri presojevanju obrtnega davka ozirati na raznovrstna znamenja, n. pr. koliko ima delavcev, pomočnikov, dalje koliko ima obratnih sredstev; posebno se pa ima tudi na stroje ozirati. Vse drugače izvršuje obrt oni, ki dela na roko, od onega, ki dela z motorji; zato je prav, da se skupina vseh motorjevih sil poštevava v proizvodbo delavnih močij. (Dalje sledi.)

Politični pregled.

V Ljubljani, 27. junija.

Ministerski svet je načelno sklenil, da se premeni zakon o osnovi novih sodišč in razdelitvi okrajev. O podrobnostih novega zakona se pa še ni dogovoril. Posebno sta važni dve določbi, o katerih se morajo še ministri sporazumeti. Prva je, v katerem času mora deželni odbor oddati svoje mnenje, druga pa, ali naj ima zakon tudi za nazaj veljavo. O prvi so bili skoro vsi tega mnenja, da v tistem zasedanju, v katerem se mu stvar predloži, o drugem pa prevladuje mnenje, da bi zakon za nazaj ne veljal. Vlada bode torej po sklenenem novem zakonu še jedenkrat vprašala deželni zbor češki. Nekateri ministri so tudi želeli, da se v češkem deželnem zboru še poprej stvar postavi na dnevni red, nego državni zbor premeni zakon. Če bi deželni zbor oddal svoje mnenje, bi se potem lahko prememba zakona opustila. Večina ministrov je pa vendar mislila, da ne kaže Mladočehom dejati priložnosti, da bi kazali še jedenkrat svoje junaštvo.

Poljska kmetška stranka. Poslednje desetletje se v Avstriji večkrat poskuša z osnovanjem kmetških strank, katere bi v prvi vrsti imele zastopati kmetške koristi. Najprej so Nemci poskusili s tako stranko in ima po Koroškem in Štajerskem več privržencev, potem je na Češkem se osnovala podobna stranka, ki pa posebno dobro ne vspeva. Vodja jej je Sfastný. Sedaj sta pa dva poljska poslanca sklenila osnovati tako stranko. Vložila sta že pravila novega kmetškega društva pri namestništvu. Dne 3. julija pa bodeta razkladala na shodu v Novem Sandecu program nove stranke. Samo na sebi bi mi bili veseli tega gibanja kmetškega stanu, ali dosežanje skušnje pa vendar neso vesele. Navadno so te kmetške stranke naperjene proti katoliški stranki, kateri so gotovo interesi kmetškega stanu na sreč. Kmetške stranke dadó se zlorabiti od liberalnih strank, kar vidimo posebno na Koroškem, kjer „Bauernbund“ pred vsem le pospešuje germanizacijo in liberalizem. Če ne bode kmetških strank prešinjal boljši duh in bodo le orodje liberalcem, potem seveda se jih veseliti ne moremo.

Ogerska nezavisna stranka. Ogerski poslanci Eötvös, grof Karoly in Julij Nagy so se bili peljali v Turin h Košutu, da ga poučé, kaj je krivo, da se je nezavisna stranka razcepila. Polonyi je bil nekda Košuta napak poučil. Košut jih je prijazno vsprejel. Rekel je pa, da on nikakor ni za to, da bi nezavisna stranka vstopila v delegacijo. S tem bi se le osmešila. Potem so dolgo časa govorili o vladni cerkveni politiki. Košut je popolnoma

za vladno cerkveno politiko in bi jako obžaloval, ko bi ministerstvo palo. Priporočal je pa jim, da naj se skuša zopet zjediniti nezavisna stranka in v ta namen naj začnó pogajanja. Da bode pa zjedinenje mogoče, naj kolikor je le moč popusté osebne ozire. Domu se povrnivši so omenjeni poslanci razglušali, kaj jim je vse priporočal stari revolucionar in začeli priporočena pogajanja, ki pa ne obetajo nobenega uspeha. Razbila se bodo baš na osebnih težavah. Košutova beseda pa tudi več toliko ne vpliva, da bi prisilila zaželeno zjedinenje. Košutovci ostanejo razcepljeni, dokler se ne spojé z drugimi strankami.

Zatožba srbskih ministrov. V adresi srbske skupščine se daje razumeti, da se bodo bivši ministri tožili zaradi rušenja ustave. Dotični predlog se bode v kratkem stavil v zbornici in ni dvombe, da bode vsprejet. V zborničnih hodnikih so nabiti plakati, v katerih se pozivljejo poslanci, da naj dobra proučé zakon o ministerski odgovornosti. Tudi ni dvombe, da bodo ministri obsojeni, ker se da v Srbiji prevladuje strast. Seveda je pričakovati, da Avakumović in tovariši ostavijo deželo, predno se začne sodnje postopanje.

Srbska konservativna stranka. Pircčanec snuje iz liberalcev in naprednjakov v Srbiji novo konservativno stranko. Od liberalcev, ki pristopijo novi stranki, on zahteva, da se odpovedó vsake zveze z Ristićem in metropolitom Mihajlom ter popusté vsako rusofilsko politiko. Nova stranka, ki bi bila le prenovljena naprednjaška stranka, bis prvega pač ne imela posebnega vpliva.

Bančna debata v italijanski zbornici. Generalna debata o italijanskem bančnem zakonu se je za vladno ugodno končala. Opozicija je zahtevala, da se naj odloži ta stvar tako dolgo, da bodo vse preiskave zaradi bančnih sleparij končane, da se bode tudi vedelo, kateri poslanci so interesovani pri bankah, da se ne bodo smeli udeležiti posvetovanj. Jedenkrat je že kazalo, da bodo predlogi opozicije obveljali. Ministerski predsednik je pa v najživejših barvah naslikal zbornici, kako škodo bi imel italijanski kredit, ko bi se stvar odložila, da bi Italija imela manj kredita, kakor zadnja evropska država. Od vlade se zahteva, da naj naredi red pri bankah; zakon se pa ne sklene, po katerem bi vlada mogla vspešno poseči v bančne zadeve. Izjavil se je, da vlada vsekako odstopi, če se posvetovanje o tem zakonu odloži, naj potem opozicija prevzame vladno. Ta govor je imel tak vpliv, da je zbornica z veliko večino odklonila vsako odlašanje.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 27. junija.

(Baronu Winkler-ju), bivšemu deželnemu predsedniku sta včeraj v Gorici izročila gg. ljubljanski župan Grasseli in mestni odbornik Šubie zahvalno pismo mesta ljubljanskega in častno diplomu „Matice Slovenske“.

(Deželni predsednik baron Hein) je šel danes zjutraj na Notranjsko ogledovat, kako napreduje delo pri pogozdovanju krasa.

(Tristoletnica zmage pri Sisku.) Od raznih stranij se nam poročá, kako slovesno se je minolo nedeljo po raznih cerkvah praznovala po knezoškofijskem navodilu cerkvena slovesnost ob tristoletnici krščanske zmage nad Turki pri Sisku. — V ljubljanski stolnici je daroval mil. stolni prošt, prečast. gosp. dr. L. Klopčič, pontifikalno sv. mašo s „Te Deum“; slovesnosti jako primerno pa je govoril superior tukajšnjih jezuitov, gosp. Liensberger.

(Kanonizacija vmeščena) sta bila danes čč. gg. Janez Golob na župnijo Podbrezje in Jernej Zupanec na župnijo v Motnik.

(Duhovniške premembe v lavantinski škofiji.) C. g. Martin Škrbec, kapelan v Laškem, gre za provizorja v Planino. — Prestavljeni so čč. gg. kapelani: Leopold Skuherski iz Griž v Laško, Jernej Burkelje iz Šoštanja v Griže, Fr. Lom iz Št. Ruperta nad Laškim v Šoštajn.

(Volitev novega župana v Celju) po smrti dr. Neckermann-a vršila se bo dné 4. julija. — Tudi od novega župana, naj si je, kdorkoli, se v sedanjih razmerah Slovenci nimajo nadejati nič dobrega, ker je mestni odbor že ves v rokah celjskih Nemcev.

(Pet v Dubrovnik.) V soboto zjutraj je došel parobrod „Austrija“ na Reko. Vzlasti Istra je tu zastopana. Na Reki so jih pričakali Hrvatje in jih burno pozdravljali: „Živela hrvaška Reka! Živela

Starčević in Strossmayer! V Zader so prišli okoli polu osmih. Pevajoč so šli v luko. Ko so se zbrali potniki v hrvaški čitalnici, je začela poulična druhal psovati, žvižgati in kričati proti Hrvatim: „Pereat Hrvati!“ itd. jih je pozdravljala laški izrodek. Včeraj ob 1. uri po polnoči so dospeli v Dubrovnik. Tudi tam so vpili laški paglavci nad njimi. Osem velikih parobrodov je bilo tedaj v luki; vsi so pripeljali častilce Osmanovega peva. Do 20.000 ljudij se pričakuje. Slogo med Hrvati in Srbi razglašajo nabiti listi in vzlasti pesem Sundečičeva. Mesto je okičeno. Vse je očarano bratskega vsprejema.

(Bolezen knezoškofa dr. Zwergerja) se po zadnjih poročilih vedno hujša. Včeraj mu je podelil brzojavni potom papež sv. blagoslov. Prevzvišeni je pri polni zavesti, le slabosti so vedno hujše, glas do sedaj krepak, mu je naenkrat vzelo. Naznanili so bolniku, da človeških pomočkov ni več na razpolago za njegovo bolezen ter da se je bati najhujšega; to vest je bolnik vsprejel s smehljajem, rekoč: „Moja bolezen naj je v čast božjo!“

(„Res carinthiacae.“) Našim čitateljem je znano, kako oblastno je postopal okrajni glavar celovski baron Mac-Nevin nasproti vrlemu občinskemu zastopu v Kotmarivasi, veleč mu strogo, naj kar „brevi manu“ uraduje nemški in naložil narodnemu županu 20 gld. globe! Ko se je odbor zoper tak krivični odlok pritožil na deželno vlado koroško, ki je sicer znižala globo na 1 gld., ali potrdila ukaz, za mora občinski zastop uradovati nemški! Pa ne boš Jaka! — mislil si je odbor in pritožil po bl. g. dr. Iv. Dečko-tu na c. kr. ministerstvo notranjih zadev, ki je z odlokom z dne 1. junija 1893, št. 1207 razveljavilo ukrepa deželne vlade koroške in okrajnega glavarstva celovskega! Čestitamo nemškemu mogotcem koroškim nad zopetnim — porazom! Le tako naprej!

(Nemški „schulverein.“) S Koroškega, dne 26. junija: Dne 18. t. m. je zborovala schulvereinova podružnica na Grobniškem polju. Po zborovanju je bila društvu v korist veselica, pri kateri je največ sodelovala godba iz Löllinga, na čelu jej tamošnji katoliški (sic!) župnik o. H. Schopper, Ord. Cist. Se-li smemo potemtakem še čuditi, da je nemški liberalizem pri nas prav vsemogoten?!

(Dolenjska železnica.) Iz višnjegorske okolice, dne 25. junija: Građenje železnice tu še precēj vrlo napreduje; delavcev ni pomanjkanja, kakor ponekod tožijo. V teku tega tedna bode po naši dolini dodelana, razven gramoza in polaganja tiru. V loški dolini je pa še mnogo težavnega dela, mnogo dajo opravila veliki prekopi in skalovje. Posebno jim dá dela veliki, obokani cestovod, vodeč nad vasjo Veliko Loko; to je največja stavba na celi novomeški, pa tudi kočevski progi; ima 11 po 12 metrov vsaksebi stoječih ogromnih stebrov, v višini približno 15 metrov; v obsegu merijo po dolgem 4 metre, počez 6 metrov; sedaj postavljajo odre za obok; v manjši meri spominja na glasoviti borovniški most. Predor med Loko in Višnjogoro so prevrtali 30. maja, brez nesreče. Dolg je 444 metrov. Mokrotno je zelo v predoru; delavci so bili zlasti v začetku vsi mokri. Seveda, dela je notri dovolj še za drugo leto, sedaj delajo posebno zidarji pridno. — Plača je za tiste, ki vozijo, 1 gld. do 1 gld. 20 kr., za tiste pa, ki vrtajo, 1 gld. 30 kr. do 1 gld. 70 kr. Na prostem so plačani slabeje, bolj slabotni po 70 do 85 kr., krepkeji po 80 kr. do 1 gld. 5 kr. Sploh se opaža, da tujce za kakih 20 kr. bolje plačujejo, nego domačine. Kaj je temu uzrok? — Kolodvor pri Višnjigori bo, — ako bo vreme ugodno, — v petih dneh pod streho; tesarji že postavljajo strešni stol, ob enem tudi z opeko pokrivajo. — Kolodvor pri Podvančgorici je pa že pokrit. — Tako dobimo tudi „polžarji“ jedenkrat toliko zaželeno železnico, ter pridemo tako v zvezo z ostalim svetom, koder že davno puha hlapon. Kadar bode zgotovljena, lahko pridete Ljubljancanje po ravni poti k nam, ne da bi se bilo treba potiti po strmih Peščenjaku.

(Nesreča.) Iz višnjegorske okolice: Dne 24. t. m. ob treh zjutraj se je prigodila v predoru prva nesreča. 55letni Jakob Lunder iz Malih Liplen, fare Skocijan pri Turjaku, je peljal cement po tiru iz Loke proti Višnjigori; ravno nekako v sredi predora je osem delavcev vlekel težko bruno kvišku, kar se nekaj izpodmakne in bruno pade skonec z vso silo nanj; levo nogo mu je od kolena dolj vso strlo in zmečkalo, zlasti péto tako, da so šle kosti iz noge. Reveža so še isti dan v groznih bolečinah

odpeljali v ljubljansko bolnišnico, kjer mu brez dvojbe nogo odrežejo.

(Nadvojvodinja-vdova Stefaniya) namerava kupiti. — kakor se nam poroča iz Gorice, — letovišče blizu goriškega kolodvora.

(Brzojavni postaji.) Na Serpenici na Bovškem otvorili so brzojavni urad. Tudi Solkan ga v kratkem dobi.

(Srčen dijak.) Iz Gorice: Pretečeni četrtek iskal in nabiral je 16letni dijak Julij Nardin rastlin na levem bregu Soče, primeroma tam, kjer samevati hišici za smodnik. V Soči opazil je 12letnega dijaka, borečega se s smrtjo, koji bi bil brzo žrtva Sočina, da ni J. Nardin se takoj ojačil in ohrabril ter skočil v Sočo in izvlekel nesrečnega.

(„Corriere di Gorizia“ dvakrat obsojen.) Židovski „Corriere“ je pred meseci napadel v svojem iredentovskem ognju slovenske goriške profesorje in jih ožigosal za panslavistične agitatorje med slovenskim dijaštvom. Profesorji so se pritožili in vodje treh srednjih šol v Gorici so poslali „Corriere“-u popravek. „Corriere“ ga v svoji zvitosti ni objavil. Zaradi tega ga je tožil državni pravdnik. Okrajno sodišče ga je po sodnijski obravnavi oprostilo objave. Proti tej sodbi je vložil državni pravdnik takoj priziv. 20. junija vršila se je prizivna obravnava, razveljavila prvo razsodbo in „Corriere“-a obsodila na globo 25 gld., da mora pokriti tožne troške, in da mora popravek objaviti. „Corriere“ je še tisti dan objavil popravek, a brez vsakega komentara. — Isti „Corriere“ je nedavno napadel orožnika in mu očital grdo ravnanje z zločincem. Orožnik ga je tožil, in „Corriere“ moral se je zagovarjati pred sodnikom pretečeni teden. Zopet je bil obsojen na 40 gld. globe, na 60 gld. na varščini, in da mora v listu objaviti obtožbo. Vložil je ukor. Poučljive skušnje v kratki dobi, da tudi „Corriere“ ne sme pometati z gospódo pri c. kr. službah svobodno. Da bi ga take ali slične skušnje zmodrile, dvomimo. Kdor drugim jamo koplje,!

(Koroški „bauernbund“) je imel v nedeljo dne 18. t. m. svoj občni zbor in „bauerntag“ v Trgu. Obisk ni bil baš velik. Svojo modrost prodajala sta zlasti gg. Kiršner, ki je sprožil epohalno vest, da pripada „radikalnemu“ krilu združene levice in do sita znani vrednik Dobernik, ki je preobračal politične kozle o političnih strankah v Avstriji in se repenčil zlasti nad slovanskimi „klerikalci“. Druge nesreče ni bilo!

(S Koroškega,) dne 26. junija: „Deutsche allgemeine Zeitung“ beljaška, ki je, kakor je „Slov.“ omenil, prepodlo pisarila o zadnjem shodu katol. polit. in gosp. društva v Dobrlivasi, je morala sprejeti popravek sl. odbora omenjenega društva. Kajpak skušajo po neslanih opazkah opravičiti svoje pisarenje, a ni se jim posrečilo. V ostalem se pa nesramno in lažnjivo pisanje takih podkupljenih listov obsoja dosti že samo. Pomilovati moremo le verne nemške bralce, ki vso svojo dušno hrano zajemó iz takih — gnojnic!

(Nesreča na železnici.) Dne 25. junija trčila sta na kolodvorski postaji v Mariboru dva železniška stroja s toliko silo drug v drugega, da so se prevrnili trije vozovi tovornega vlaka ter da se je ponesrečil Alojzij Živko; prišel je pod kolesa, ki so nesrečnega zdrobili. Tudi strojevodja in kurjač sta hudo poškodovana.

(V Rogatcu) je umrl dne 23. t. m. cesarski svetnik Jan. Burja, c. kr. glavni davkar v pokoj, v 59. letu.

(Kaj vse si svet izmisli za volilno agitacijo.) Nemški listi poročajo iz porenških krajev, da sta zrakoplovca brata Damm nêko nedeljo, ko je bila agitacija za razne kandidate posebno živahna, v balonu preplovila volilni okraj Duisburg-Mühlheim ter sta v velikih množinah sipala iz balona volilne oklice in priporočila za svojega kandidata. — Svet res vsestranski napreduje!

(Za rektorja na graškem vseučilišču) je bil preteklo soboto za prihodnje šolsko leto izvoljen profesor dr. R. Hildebrand.

(Prečast. g. župnik Mat. Šervicelj) iz Reberce na Koroškem je zapustil dne 25. junija deželno bolnico ljubljansko ter se podal v krapinske toplice, da se popolnoma ozdravi.

(Nesreče.) Miha Bradač, 31 let stari hlapec, v službi pri posestniku Florijančiču v Sentvidu, je vsled ran na glavi takoj po prenosu umrl v bolnišnici. Napadla sta ga namreč Krničeva nerodnega iz Sentvida po noči, in sicer je jeden od njih zamahnil s škoporezno kos po njegovi glavi ter mu preklal

čepino in presekal možgani. — Dne 24. t. m. je delavcu na železnici pri Mirni peči padel težak kamen na nogo ter mu jo je zdrobil. — Ravno tam je 18. t. m. delavcu Fr. Bedini dinamit poškodoval desnico. — Dne 26. t. m. je bil 50letni dninar Janez Tomšič iz Smlednika pri tepežu zaboden v prsi. Prepeljali so ga v bolnišnico. — Andreju Angelu, 14letnemu delavcu, je pri neki zgradbi v Ribnici dne 10. t. m. roko zdrobilo. — Delavcu Ant. Treo-tu vsula se je pri kopanju zemlje debela plast na nogo ter mu jo strla.

(Nesreča na železnici.) V soboto dne 24. t. m. je med postajami Maribor in Št. Ilj vlak povozil 3letnega otroka čuvaja Poljšaka.

(Nevaren tat.) Te dni so na Dunaju záprli 22letnega trgovskega pomočnika brez službe Jan. Grošla, ki je rojen v Mariboru in je pristojen na Kranjsko. Izvršil je več jako predrznih tatvin. Zadnjič je veliko pokral v stanovanju nekega zasebnika Pfeifferja v Šotenhofu in zanetil ogenj v njegovem stanovanju. Koliko je škode naredil, se ne vé, ker je Pfeiffer v letovišču in torej dosedaj ni zvedel, kaj mu manjka. Ogenj so ljudje pravočasno zapazili in pogasili. Tat je v Pfeifferjevem stanovanju umazane manšete pustil zamenivši jih s sveže opranimi. In to je baš pripeljalo do tega, da so ga prijeli. Na manšetah je bila številka 3824. Policija je takoj prišla na misel, da je morda le jedna sama perilnica na Dunaju zaznamuje s to številko perilo za gotovo osebo. Zvedelo se je, da s to številko perilnica Ignacija Müllerja zaznamuje perilo Janeza Grošla in se je nadalje dognalo, da je Grošel brez službe in jako potratno živi. Policija ga je torej prišla in je takoj priznal, da je kriv še nekaj drugih večjih tatvin. Pokazalo se je, da je svoj posel jako predrzno opravljal, kradel je po hišah, kadar so ljudje odšli v letovišče. Imel je pri sebi zapisnik tacihi strank, ki so v letovišču. Večkrat je celo v stanovanju, v katero je vlomil, tudi spal, ker se mu ni zdelo umestno precej oditi. Bekel je, da je mislil tatvino kmalu opustiti; ko bi si bil toliko pridobil, da bi bil mogel pošteno živeti, bi se bil oženil. Imel je res nevesto iz poštene obrtniške hiše. Ko je nevesta izvedela, da so ga zaprli, je nesla več zaprtih paketov, katere jej je podaril z željo, da jih odpre še-le po poroki, ker je v njih poročno darilo. Policija je odprla te pakete in našla več dragocenih stvari, ki izvirajo tudi od raznih že znanih ali pa neznanih tatvin. Toliko je gotovo, da Grošel krade že dolgo časa, da je zlasti že lani v več krajih pokradel in mnogo tatvin še ni priznal. Policijo je torej dobila jako nevarnega in predrznega tiča v pest.

(Povodenj.) Dobrova, 25. junija: Vsled dolgotrajne pomladanske suše mogla so se kmetijska dela tukaj kaj dobro izvrševati. Ob najlepšem vremenu obdelalo se je vse na polju, potrebili se travniki in senožeti, ter se preskrbelo potrebne stelje in napravilo drv za poletje in prihodnjo zimo. Suša ta se na polju ni kaj posebno poznala, pač pa je slabo vplivala na travnike in senožeti. Ob tej suši ostala je trava zelo redka in je v rasti močno zastala. Se-le po dežju ob koncu maja in pa v tem mesecu se je nekoliko okrepčala in bilo je pričakovati vsaj srednje senene letine. Pretečeni ponedeljek pričelo se je tukaj s splošno košnjo; kar se je pokosilo v ponedeljek in torek, spravilo se je do srede opoldne srečno in suho pod streho; vse drugo pa, kar se je pokosilo trave zadnje štiri dni tega tedna, ostalo je vsled deževja na travnikih, deloma v kopicah, deloma pa v ridah. Pretečeno noč je tukaj neprestano tako lilo, da so udarili vsi studenci na dan; liti je pa moralo tudi po Polhovem Gradu in po tamošnjem hribovju z vso silo, ker je Gradašica danes proti jutru že tako narasla, da je začela svoje bregove prestopati. Do 10. ure danes predpoldne razlila se je pa skoro z vso svojo silo preko ob njej ležečih senožetih in travnikih. Z vso silo grabili in na vozove nakladali so ljudje na teh travnikih in senožetih pokoseno travo; rešili so pa pri vsem trudu le malo, ker je voda kar očividno prestopala svoje bregove in se razlivala preko košenin. Za več centov sena — pokosene trave je voda samo v naši fari odnesla posestnikom, ali pa tako zablatila, da ne bode prav za nobeno rabo. Tudi ona trava, ki še stoji nepokošena po travnikih in jo je voda preplavila, ne bode več kaj prida za seno, ker bode vsa zablatena in z razno drugo šaro pomešana. Za prizadete posestnike je to preobčutna škoda, tembolj, ker se je staro seno že sploh pokladlo, a letošnji pridelek je pa nekaterim

po tej povodnji skoro ves uničen. — Kakor se je ob letošnji suši težko pričakovalo blagodejnega dežja, ravno tako težko pričakuje se sedaj zopet lepega vremena, ne le za košnjo, nego tudi zato, da se prej tako lepa žita po njivah zopet postavijo na svoja stebila, katera so vsled sinočnih nalivov sedaj vsa k tlom potlačena. Bog nas varuj elementarnih sil in neizgod!

(Molitev v 50 jezikih.) Dunajski mehitaristi so ravnokar izdali molitev „za cerkev“ v 50 jezikih. Prestavo v mažarski in ciganski jezik je izdelal nadvojroda Josip.

(Domoljubje in politika.) V suščevem zvezku češkega lista „Květu“ je bil objavljen zanimiv članek „O nihilizmu in anarhiji“ od Jož. Kuffnera. Ta spis, ki je sestavljen na podlagi ruskih virov, nam kaže v pravi luči zlobnost ruskih Lavrovovov, Krapotkinov in Stepnjakov. Ti so se namreč pogajali za to, da bi uničili vse, kar ni bilo njih pulhi glavi po godu. Nameravali so svojo mogočno rusko domovino na kose raztrgati, da ne bi mogla ovirati novih socialnih tokov. V tem spisku nahajamo tudi jako važen citat; izrekel ga je ruski ocenjevalec Turgenjevovih spisov in ž njim svari mladeniče pred brezvestnimi zapeljivci. Te besede tudi za naše razmere niso brez pomembe. Glasijo se tako-le: „Ne zamenjajte domoljublja s politiko. Politika je ali rokodelstvo ali veda. Vasi namenji, mladeniči, so preveč idealni — zakaj se torej vtikate v politiko, da bi zanemarjali lastne težnje. Vam ni mogoče, da bi se pečali s politiko, važno, pošteno in v korist domovini; niste za to niti dovolj pripravljeni, niti dovolj izobraženi. Najprej se izobražujte; spopolnajte svoj znanstven zaklad, postanite iz domoljublja močnejši, ki dobro umevajo svoj poklic. Pripravljajte se, da boste zamogli pozneje pošteno služiti narodu in domovini na onem polju, katero si izvolite. Če pa boste delovali na polju politike, vstopite va-njo dobro oboroženi z znanjem in skušnjami življenja. Če se pa pečate že v šolskih klopih s politiko — ali veste, kaj bo iz tega? Prvič ravnate nepošteno z ljudstvom, ki plača za vas težko zaslužen denar, da bi postali inženirji, pravniki, zdravniki ali izobraženi poljedelci. Dalje škodujete sebi in svoji bodočnosti, zapravljate čas v shodih in zarotah. Konec vsega tega je, da vas izključijo iz šol, ali če kazni uidete, ostanete ves čas življenja nevedneži, postanete ali slabi inženirji, ali zdravniki ali pravniki, ki ne poznajo ne prava ne zakonov. Po tem takem vaše politično delovanje ni več vredno, kakor delo neumnega otroka v zvezdarnici ali v kemijski delavnici, kateri ne dela in ne pomaga, temveč pokonča orodje, rani ali razstreli sosedo v zrak. Vaše delovanje v politiki se ne more bolje končati. Slični boste obžalovanju vrednim tipom onih ljudi, kakošnih veliko mrgoli v „Otech a detch“ (očetih in otrokih) in v „Novu“, ali boste take peklenke vešče, ki plešejo v „Nevolnicah“ (sužnikih) Dostojevskega.

Telegrami.

Berolin, 27. junija. Do jutraj je znan izid 166 ožjih volitev. Voljenih je 25 konservativcev, 10 pristašev državne stranke, 35 narodnih liberalcev, 10 kandidatov svobodomiselnega združenja, 7 kandidatov južnonemške ljudske stranke, 9 katolikov, 7 Poljakov, 14 protisemitov, 20 socialdemokratov, 7 velfov, 1 Alzačan, 21 kandidatov svobodomiselnega ljudske stranke.

Pariz, 26. junija. Kornelij Herz je danes na Angleškem umrl.

Pariz, 26. junija. V Toulonu jih je včeraj 5 umrlo za kolero, v okolici pa 3.

Pariz, 27. junija. Po poročilih iz Bornemoutha Kornelij Herz še ni umrl, pač pa že umira.

Peterburg, 27. junija. Došel je odgovor nemške vlade o trgovinskopolitičnih protipredlogih Rusije. Odgovor pravi, da ponudene koncesije ne zadoščajo.

Umrli so:

25. junija. Anton Škoda, delavčev sin, 15 let, Poljanska cesta 36, jetika. — Josipina Mavsar, delavčeva hči, 14 let, Kravja dolina 11, jetika.

Tuji.

25. junija.

Pri **Matiču**: Josip Stern; Fr. Neumann; Fr. Auscherlik; Mayer, trgovec, in Buchwiser, potovalec, z Dunaja. — Oczkricat, trgovec, iz Berolina. — Rosenberg iz Brna. — Tešner, potovalec, iz Budimpešte. — Kasche, trgovec, iz Kasel-a. — dr. Bazarig; Filibert, inženir, z Reke. — Anton, tajnik; Elsner, in Klarman Ivan, mestni stavbeni mojster, iz Graeca. — dr. Strasser Ludovik, kemik, iz Monakovega. — Grof Montecuccoli Makso iz Graeca. — Blažon Marija iz Begunj. — Domines Josip, odvetniški koncipient, iz Zagreba. — Golob Ivan s soprogo iz Bele Peči. — Woschnagg Ivan, tovarnar, iz Šoštanj. — Thomas J., poročnik, iz Ljubljane.

Pri **Stonu**: Brenner, Singer, Kroll, Gelinsky in Abeles, z Dunaja. — dr. Bürger s soprogo in Loy iz Kočevja. — Stuzin Elza iz Celovea. — dr. Basaggio, odvetnik, iz Pulja.

Pri **bavarskem dvoru**: Tyl Peter, farmacevt, iz Prage. — Luznar, mizar, z Dolenjskega. — Wittin Ivan, pek, iz Kočevja.

Pri **avstrijskem caru**: Dax Frane, potovalec, iz Solnograda. — Rupnik Josip, strojar, iz Idrije. — Petek Marija iz Radgone. — Gogala Valentin, načelnik žandarmerijske postaje, iz Ljubljane.

Pri **južnem kolodvoru**: Gregorič Alojzij, e. kr. poštni uradnik, iz Trsta. — Unschka Marija iz Celja. — Butkovič Ana in Vidmar Marija iz Kranja.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur mm
opazovanja		zrakomera v min	toplomera po Celziju			
26	7. u. jut.	737.3	14.2	sl. vzh.	oblačno	0.00
	2. u. pop.	735.7	21.2	sl. jvzh.	del. oblač.	
	9. u. zveč.	735.8	16.4	sl. vzh.	"	
Srednja temperatura 17.3°, za 1.5° pod normalom.						

Stanje avstro-ogerske banke

dné 23. junija 1893.

(Brzojavno poročilo.)

Bankovec v prometu	gld. 453.155.000 (+ 4.288.000)
Kovinski zaklad	" 290.584.000 (+ 859.000)
Listuica	" 156.746.000 (+ 3.975.000)
Lombard	" 21.441.000 (+ 642.000)
Davka prosta bančna rezerva	gld. 40.535.000 (— 3.753.000)
Državnih bankovec v prometu	gld. 312.305.000 (— 88.000)

Umetne zobe in zobovja

stavlja na način, ki ne provzroči nikakih bolečin, ter opravlja vse **zobne operacije** in **zobna plombovanja**.

A. PAICHEL,

(108) 21 zobozdravnik

pri Hradeckega mostu I. nadstr.

Izborno svojo zalogo raznovrstnih vóz

kritih in prostih

Ilčno in trpežno izdelanih priporočajo prečast. duhov. 1 šlini in sl. oběinstvu

Fr. Šiške dediči

Marije Terezije cesta št. 6 v Ljubljani.

Naročila izvršujejo se točno po nizki cení. 228 6—5

Radein Radna.

Preskušeni zdravilni vreci za bolezni v mehuru in želodecu ter protin. Odlično okrepčevalna pijača, ker ima v sebi mnogo ogljenčeve kisline.

Zdravišče Slatina-Radna

pivno in kopalno zdravljenje (železne in slatinske toplice), hidropatično zdravljenje, masaža itd. — Prospekti zastoj in franko. 301 9—3

Ravnateljstvo kopališča Radna (na Štajerskem).

6%no bolgarsko državno hipotekarno posojilo 1892. l. v zlatu.

Zajamčeno s prvo hipoteko na železnicah Ruščuk-Varna, Kaspičan-Sofija-Kistendil in pristanišči Burgas in Varno.

Popolnoma davka in pristojbin prosto za zdaj in za zmeraj.

Povračljivo al pari v polletnih zračanjih v 33 letih.

Se ne more konvertovati do 1898. leta.

Mejnarodni naložni papir, kotovan na Dunaju, v Berolinu, Amsterdamu in Genfu.

Se obrestuje po sedanjem kurzu s 6.30%.

Menjalna delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstr. 75 B.

Koverta s firmo

priporoč

Katoliška Tiskarna

po nizkej cení.

Dunajska borza.

Dné 27. junija.

Papirna renta 5%, 16% davka	98 gld. 15 kr.
Erbrna renta 5%, 16% davka	98 " 75 "
Zlata renta 4%, davka prosta	117 " 05 "
4% avstrijska kronina renta, 200 kron	96 " 65 "
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	988 " — "
Kreditne akcije, 160 gld.	339 " 25 "
London, 10 funtov strl.	123 " 20 "
Napoleonor (20 fr.)	9 " 80 "
Cesarski cekini	5 " 85 "
Nemških mark 100	60 " 37 1/2 "

Dné 26. junija.

Ogerska zlata renta 4%	116 gld. 30 kr.
Ogerska kronina renta 4%, 200 kron	95 " — "
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	147 " 75 "
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	164 " — "
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	193 " 40 "
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	98 " 80 "
Zastavna pisma	100 " — "
Kreditne srečke, 100 gld.	196 " — "
St. Genois srečke, 40 gld.	67 " 50 "

4% srečke dunajske parobrodne družbe	144 gld. — kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	18 " 40 "
Rudolfove srečke, 10 gld.	23 " 25 "
Salmove srečke, 40 gld.	69 " — "
Windischgrazove srečke, 20 gld.	— " — "
Ljubljanske srečke	22 " 75 "
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	151 " 75 "
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v. 2055	— " — "
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	105 " 75 "
Papirnih rubeljev 100	129 " — "

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za zgube pri zrebanjih, pri iztrebanju najmanjšega dobitka. Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“
Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvareh, potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosoga kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti naloženih glavnice.